

عنوان مقاله:

مطالعه تخصص یافتگی و دامنه میزبانی *Wilsonomyces carpophilus*، عامل لکه غربالی درختان میوه هسته دار و ارزیابی مقاومت نسبی برخی از ارقام هلو نسبت به آن

محل انتشار:

دو فصلنامه دانش گیاه پزشکی ایران، دوره 42، شماره 2 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

عبداله احمدپور - دانشجوی سابق کارشناسی ارشد، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج

یوبرت قوستا - استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه ارومیه

محمد جوان نیکخواه - دانشیار، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج

محمدرضا فتاحی مقدم - دانشیار، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج

خلاصه مقاله:

به منظور تعیین تخصص یافتگی و دامنه میزبانی جدایه های قارچ *Wilsonomyces carpophilus*، عامل لکه غربالی، تعدادی از نهال های بذری درختان میوه هسته دار شامل زردآلو، بادام، آلوچه، آلو، هلو، گیلان و آلبالو، درختان میوه دانه دار (سیب، گلابی، زغالک و ولیک) و گیاهان زینتی (رز، گل محمدی و نسترن) در شرایط گلخانه تحت آزمون های بیماری زایی قرار گرفتند. پنج جدایه از پنج میزبان مختلف (زردآلو، بادام، آلوچه، هلو و گیلان) جهت بررسی تخصص یافتگی و دامنه میزبانی استفاده شد. آزمون بیماری زایی روی گیاهان مذکور در مرحله 10 برگی و با استفاده از سوسپانسیون اسپور با غلظت 105 کنیدی در هر میلی لیتر آب مقطر سترون و تحت شرایط دمایی 20 ± 2 C و رطوبت نسبی بیش از 75 درصد انجام شد. نتایج نشان داد که تمامی نهال های بذری درختان میوه هسته دار در مقابل هر پنج جدایه حساس بودند و بین جدایه ها تخصص یافتگی میزبانی دیده نشد. به علاوه، روی برخی از برگ ها و سرشاخه های جوان گلابی و برگ های سیب و زغالک بعد از چهار روز نشانه های بیماری به صورت لکه های قهوه ای کمرنگ تا تیره مشاهده گردید، اما لکه ها گسترش نیافته و ریزش نکردند و تا بعد از 20 روز هیچ اسپورودوکومی روی این لکه ها تشکیل نشد. همچنین، نشانه ای روی ولیک و گیاهان زینتی مشاهده نگردید. به نظر می رسد که قارچ عامل بیماری محدود به درختان میوه هسته دار باشد. ظهور نشانه های بیماری روی میوه های بادام، آلوچه، آلو، هلو، شلیل و سرشاخه های زردآلو در شرایط طبیعی و نیز آلودگی سرشاخه های آلو، آلوچه و زردآلو در شرایط گلخانه و جداسازی عامل بیماری از این اندام ها برای اولین بار از ایران گزارش می گردد. مقاومت نسبی نه رقم هلو نسبت به سه جدایه قارچ *W. carpophilus* در طرح کاملا تصادفی در قالب فاکتوریل در سه تکرار و در شرایط گلخانه با دمای 20 ± 2 C و رطوبت نسبی بیش از 75 درصد انجام شد. نتایج نشان داد که تفاوت معنی داری بین مقاومت نسبی ارقام هلو و بیماری زایی جدایه ها وجود دارد. رقم دیکسی رد حساس ترین و ارقام ردتاپ، اسپرینگ کرس و آلبرتای بیش رس مقاوم ترین ارقام بودند. ارقام انجیری، جی اچ هیل، آلبرتای دیررس و سان کرس متحمل ترین ارقام شناخته شدند.

کلمات کلیدی:

ارقام هلو، جدایه، حساسیت، گونه های هسته دار، مقاومت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/864618>

